

Selskabsbeskatningen tager sigte på at beskatte den del af indkomsten, der ikke anvendes til forsikringsformål. Der gives derfor fradrag efter selskabsskatte-lovens § 13, stk. 2, ved opgørelsen af den selskabs-skattepligtige indkomst for henlæggelser til dækning af forsikringsforpligtelser og pensionsafkastskat.

Beskatningen efter pensionsafkastbeskatningsloven tager derimod sigte på at beskatte den del af afkastet, der tilfalder de forsikrede. Der gives derfor fradrag efter pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 1, ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget for pensionsafkastskatten. Ifølge § 14, stk. 1, nedsættes beskatningsgrundlaget med en procentdel af den skattepligtige indkomst efter fradrag af underskud fra tidligere indkomstår.

Ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 4, kan nedsættelsen af beskatningsgrundlaget efter stk. 1 ikke medføre, at beskatningsgrundlaget bliver negativt.

For indkomståret 2002 forventes livsforsikrings-selskaberne at få store selskabsskattepligtige indkomster bl.a. som følge af, at de i 2002 skal indtægtsføre en resterende realisationssaldo i henhold til reglerne i kursgevinstlovens § 41, stk. 19. Dette kan indebære, at muligheden for nedsættelse af beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 1, ikke kan udnyttes.

Med forslaget får livsforsikrings-selskaberne mulighed for at forøge beskatningsgrundlaget for indkomståret 2002, således at muligheden for nedsættelse af beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 1, kan udnyttes (i videre omfang end uden denne bestemmelse).

Til § 2

Til nr. 1

Akkumulerende investeringsforeninger fik ved lov nr. 1294 af 20. december 2000 om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven og andre skattelove (Omlægning af beskatningen af pensionsafkast) mulighed for under visse betingelser at være skattepligtige efter selskabsskatte-lovens § 1, stk. 1, nr. 6. Sådanne foreninger er reelt ikke selskabsskattepligtige af indtægterne, og der sker således alene beskatning af selve formueafkastet af investeringsbeviset.

Der foreslås en ændring af den medlemskreds, som disse investeringsforeninger kan have.

Efter den gældende bestemmelse i selskabsskatte-lovens § 1, stk. 1, nr. 5 a, 3. og 4. pkt., kan en akkumulerende investeringsforening alene være omfattet af selskabsskatte-lovens § 1, stk. 1, nr. 6, såfremt foreningen udelukkende optager medlemmer, der er skatte-

pligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, eller medlemmer, der er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, i hvis pensionsopsparing investeringsbeviset indlægges.

I forbindelse med 2. behandlingen af forslaget til bestemmelsen, L 71, folketingsåret 2000-2001, bilag 60, gjorde InvesteringsForeningsRådet Folketingets Skatteudvalg opmærksom på, at det var vigtigt, at pengeinstitutter kunne eje og omsætte investeringsbeviser i sådanne investeringsforeninger, idet de typisk vil have en handelsbeholdning af hensyn til deres »market maker« rolle. Af skatteministerens besvarelse til Folketingets Skatteudvalg (L 71, bilag 67) fremgår det, at det var tanken, at pengeinstitutter – der ikke er omfattet af pensionsafkastbeskatningsloven – alene skulle kunne formidle handel, og at det ikke var tanken, at pengeinstitutter skulle kunne ligge med en beholdning af investeringsbeviser. Skulle ordningen imidlertid vise sig ikke at være tilstrækkelig fleksibel, ville skatteministeren dog tage pengeinstitutternes stilling op til fornyet overvejelse.

Efter fornyet henvendelse fra InvesteringsForeningsRådet og fra Finansrådet har Skatteministeriet taget spørgsmålet op til fornyet overvejelse. InvesteringsForeningsRådet har henvist til, at en fastholdelse af pengeinstitutternes rolle som formidler vil vanskeliggøre selve omsætningen, hvortil kommer, at eksisterende praksis ved oprettelse af en ny investeringsforening, hvor et pengeinstitut typisk afgiver en tegningsgaranti for et minimumsbeløb, ikke er forenelig med de gældende betingelser for skattepligt.

Det foreslås derfor, at en akkumulerende investeringsforening skal kunne være omfattet af selskabsskatte-lovens § 1, stk. 1, nr. 6, hvis foreningen i overensstemmelse med et vedtægtsmæssigt krav herom udelukkende optager medlemmer, der er omfattet af den nugældende medlemskreds, eller *pengeinstitutter, der er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 3, stk. 4*. Herved får pengeinstitutter mulighed for at have en handelsbeholdning af de pågældende investeringsbeviser, uden at investeringsforeningen selskabsbeskattes.

Betingelsen om lagerbeskatning af pengeinstitutter sikrer, at der alene kan ske skattefritagelse, hvor der sker en løbende beskatning efter lagerprincippet af gevinst og tab på investeringsbeviser i foreningen, således at der ikke er mulighed for at udskyde beskatningen af afkastet til tidspunktet for afståelse af investeringsbeviset.

Det er endvidere en betingelse, at investeringsforeningen eller pengeinstituttet alene sælger investeringsbeviser til livsforsikrings-selskaber, pensionskas-